

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – FAKULTA PEDAGOGICKÁ

Katedra francouzského jazyka a literatury

ODBORNÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Kristýna Krásová

Název práce: *Les 400 coups* – un film aux multiples visages

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Eva Kalfířtová

Oponent bakalářské práce: PhDr. Závěš Šuman, Ph.D.

Hodnocení práce:

Cíl práce:

Francouzsky napsaná bakalářská práce Kristýny Krásově si klade za cíl popsat a analyzovat filmovou poetiku Nové vlny. Je pochopitelné, že se při tak složitém úkolu soustředí na jedno filmové dílo („Nikdo mě nemá rád“ Françoise Truffauta, 1959). V tomto zúženém rámci se Kristýna zaměřuje zejména na témata dětství, dospívání a výchovy. Přesvědčivě ukazuje, že právě tato témata jsou čerevnou nití nejednoho Truffautova filmu, a tedy umělcovým tématem stěžejním. Třebaže analytická část práce mohla nabídnout jemnější interpretace, domnívám se, že K. Krásová vytýčenému úkolu dostála.

Zpracování obsahu:

Ve vstupních kapitolách se BP snaží ve stručnosti, avšak poněkud tápavě popsat základní rysy Nové vlny, předkládá i nezbytné údaje z Truffautovy biografie, film „Nikdo mě nemá rád“ zasazuje do obecnějšího kontextu dobové filmové tvorby i autorova díla, přičemž neopomíná sledovat ani dobovou recepci. V této spíše deskriptivní části práce vychází autorka ze sekundární literatury a lze říci, že se jí podařilo sepsat poměrně zdařilý kompilát.

Těžiskem práce je však (i podle autorky samotné) část analytická (kapitoly 4, 5, 6). V několika subkapitolách se autorka pokouší o představení filmu opírajíc se o charakteristiky Nové vlny, s nimiž seznamuje čtenáře v úvodu. Některé postřehy (postavení kamery, traveling, role přirozeného světla, chronotop) považuji za citlivé a nápadité, byť nejsou vždy zcela dobře vysvětlené a promyšlené. Občas se mi dokonce zdá, že K. Krásová v Truffautově filmu pouze toporně dohledává rysy filmové poetiky, o kterých se dočetla, a v práci proto nenalezneme komplexní charakteristiku díla. K. Krásová postrádá nutný kritický odstup, je tomu tak zejména v pasážích (poměrně četných), ve kterých autorka ukazuje (nikoliv dokazuje), do jaké míry Truffaut čerpá ze svých vlastních zážitků, tj. problematickou se jeví především otázka filmové autobiografie.

Jde o velmi složitý teoretický problém (vymezení fikčnosti a jejího vztahu k reálnému světu, autobiografie, autofikce, „autophagie“ atp.), který si vyžaduje důkladnější obeznámení se sekundární literaturou a pevně stanovenou metodologií. Toto podloží předkládaná práce postrádá.

Byl bych však nerad, kdyby mé hodnocení vyznělo jednostranně negativně. Práce je totiž dobře strukturována, autorka vychází od obecného k partikulárnímu, úsporně a účelně zachází se sekundární literaturou a jistého nedotažení (viz závěr) si je sama dobře vědoma. Jsem si jist, že by jí větší odstup od studovaného materiálu umožnil i kritičtější ponor.

Formální a jazyková úroveň:

Jednostrannost zvolené metodologie (po výtce dedukce) a deskriptivní styl přináší jistá úskalí ve stylizaci práce. Problematické je i mezivětné navazování. Práce je „rozsekaná“ na řadu dílčích kapitol a logické spoje zůstávají často implicitní.

Největší výtkou z mé strany jsou však jazyková a pravopisná pochybení, a to zcela zásadní: špatně užitá člena (tu nadbytečně užitá, onde naopak jejich absence), nesprávné reky u sloves a adjektiv, chyby ve shodách mezi adjektivy na –al a substantivy mužského rodu v plurálu, nesprávné tvary sloves, chyby v rodech u jmen, chyby ve slovosledu, chyby v antepozici/postpozici adjektiv, chyby ve slovosledu, řada překlepů atd. Chybujeme každý, ale neomluvitelný počet jazykových nešvarů (někdy je jich i několik na jedné straně) v této práci si dokážu vysvětlit toliko tak, že autorka neprovedla ani jednu, byť zběžnou korekturu, což je u budoucího adepta učitelství nanejvýš zarážející. Očekávám tedy, že u obhajoby předloží vlastnoručně sestavený seznam errat, který pak s dodatečným vysvětlením k práci přiloží jako přílohu.

Přínos práce:

BP K. Krásové sice trpí jistým schematismem (viz výše), ale vzhledem k nesnadnému a složitému tématu (o to více pro studenta filologie a pedagogiky, a nikoliv filmové vědy) ji považuji za dostatečně dobře zpracovanou k tomu, aby mohla být podkladem k úspěšné obhajobě, a tedy i k získání bakalářského titulu.

Otázky k obhajobě a další vyjádření, připomínky, náměty pro obhajobu práce:

V práci se letmo zmiňujete o tom, že se Truffautovy filmy brání jednoznačnému žánrovému ukotvení. Rozveďte tuto myšlenku. Žánrová diverzifikace a z ní plynoucí rozostřenost genologických kategorií se objevuje ve stejné době i v jiných odvětvích umění. Zkuste tedy postihnout paralely mezi Truffautovým postupem a vypravěčskými postupy, např. v tzv. novém románu (nezúčastněný vypravěč – kamera).

Praha 27. srpna 2014

PhDr. Závěš Šuman, Ph.D.